

גליזן 121
פד' נשא
ט' סיון תשפ"א

ילדי הצדיק

השמוחה האמיתית

מדברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

טיול 2 – אב תשפ"א

הואים ניסים

הבת שלי החלה בפתאומיות לגמגם, ככל שעבר הזמן הגמגום נהיה גרוע יותר ויותר, כחורים ניסינו הרבה מאוד לעזור לה ולא עזר.

לילה אחד, תוך כדי שאני רואה שוב את הבת שלי מגמגמת. אמרתי: "ה' אם עד הבוקר עובר הגמגום לביתי, אני נותן 1000 ₪ לילדי הצדיק". למרבה הפלא, כך היה, הגיע הבוקר והילדה חזרה לדבר רגיל, הגמגום נעלם, כלא היה.

כתוב: "פקודי ה' ישרים משמחי לב" אדם יושב ולומד תורה 18 שעות אָז הוא שמח תמיד. ר' חיים קנגבסקי היה אומר שהקשי

זָה השְׁעָה הראשונה של הלמוד.

אדם נכנס ללמוד, אחרי חצי שעה הוא בורח, הוא לא מרגיש קוצים.

אבל זה רק בהתחלה, זה כל הניצר הרע, זה כל הגבורות שמתגרות בך. אתה תשב, תתגבר על השעה, אחרי שעה כבר לא תרצה לצאת מהשיבה.

רק תתגבר שעה אחת, תשב שעה אחת, כל הקפיצים יעלמו, כל הגבורות האלה יעלמו, כל הדמים העכורים, כל הדמים התוססים יעלמו. ואחרי זה כבר תוכל ללמוד 18 שעות, אבל כל הבעיה שבשעה הראשונה הוא כבר בורח, הוא כבר מחכה איך לברח.

אדם מתגבר על השעה ראשונה הוא יצליח להתגבר עליה ואחרי זה הוא יראה שהוא יוכל ללמוד 18 שעות בלי לזוז מהמקום, הוא ירגיש כזה שמחה, כזה תענוג שלא היה לו בחיים. זה פסוק מפרש: "פקודי ה' ישרים, משמחי לב".

למוד התורה לבד זה פאמת משמח, זה השמחה האמתית. אין שום דבר בעולם שיכול לתת לך אדם שמחה כמו למוד תורה.

דבר המשגיה

ילדים צדיקים ומתוקים

שלום וברכה

רק לפני כמה ימים קבלנו את התורה הקדושה, כשהשם יתברך הגיע לעם ישראל להציע להם את התורה, הם לא שאלו שאלות, הם רק אמרו כלם כאחד "נעשה ונשמע"!

איזה עוצמה, איזה עם מיוחד. כאן נמצא הסוד העמק של היהודי. הוא לא שואל שאלות, הוא לא בא עם קשיות, הוא צועק נעשה ונשמע!

כשמכריזים "נעשה ונשמע", מחליטים בלב "אני רוצה!!!". הדלתות נפתחים, המוח נפתח, הלב נפתח, נשפע שפע רוחני ונשמתי רב, יש סיעתא דשמיא ו"הבא להטהר מסיעים לו"...

זהו כחו של עם ישראל, שברגע שהיהודי מבין מהו תפקידו, הוא רוצה לעשות רצון ה', לשמוע בקול ה'. הכל הכל נפתח לו, משמים מסיעים אותו, עד שיגיע אל היעד הנכסף שהוא רוצה.

א גוט שבת,

המשגיח נפתלי ביק.

תקציר: ר' מאיר לא רצה שישחררו אותו ואמר שאם המלך יראה שמשיגים את הכסף לשחרר רבנים, הוא יתחיל לעצור רבנים על מנת לדחוק דרך זה את ישראל העניים להוציא מהם כסף. ר' אשר הבין שלא יוכל לשנות את דעתו של ר' מאיר ומהר לעזוב את המדינה בכדי שהמלך לא יעצור אותו.

לאחר שהסביר רבי אשר לאשתו שרה את כל הענין לאשורו, כי אין מוצא אחר מאשר לברוח לספרד, הסכימה אף היא לדעתו. ובבוקר קיצי בהיר אחד עזבו שניהם את העיר ברמנץ ועברו את גבול אשכנז. מעבר לגבול לא נתקלו בקשיים יתירים ורבי אשר נשא דברי ברכה והודיה לאלוקים, כי הצליח את דרכו.

משם שמו את פניהם דרומה, לארץ ספרד הנהדרת, שהיתה בעת ההיא כגן עדן לאוכלוסיה היהודית.

היהודי בספרד היה מרגיש אז את עצמו בן חורין וזקוף קומה. הוא לא ידע את כל אותן התלאות והפורענויות, שהיו מנת חלקם של יהודי אשכנז. המישורים הגבוהים ביותר במלוכה היו נתונות בידיהם של יהודים. חלק הארי של סחר המדינה היה מרוכז בידי יהודים. ואף הבינונים שבהם חיו חיי אושר ורווחה בארמונות פאר.

משהגיעו רבי אשר ואשתו לספרד, נתקבלו בכל מקום ומקום בחיבה ובסבר פנים יפות. יהודי ספרד היו מגלים מדה רבה של מסירות ואהבה כלפי כל יהודי שנמלט אליהם מעמק הבכא של אשכנז.

לבסוף הגיעו שני הנוודים לעיר היהודית ספרדית הגדולה טוליטולה, בה התגורר ר' שלום, ידיד נעוריו של רבי מאיר. שם מצאו סוף סוף קורת גג לראשם ונחו מעמל הדרך הארוכה. עד מהרה זכה רבי אשר לכבוד גדול והוקרה מצד יהודי העיר.

ר' שלום הציגו בפני ראשי ומנהיגי הקהילה וסיפר להם את גדולת חותנו הגאון. לאחר שתהו ראשי הקהילה על קנקנו של רבי אשר ומצאוהו מלא וגדוש בתורה וחכמה, עמדו ומינהו לרבה של הקהילה.

לא ארכו הימים ויצא שמו של רבי אשר בכל רחבי ספרד, כגאון. בתורה, והמוני בני תורה החלו נוהרים אליו ללמוד.

מפיו תורה. כביתו של חותנו רבי מאיר ברוטנבורג, כך גם ביתו של רבי אשר בטוליטולה, היה מלא תמיד אברכים למדנים, שהיו מתפלפלים ביניהם בהלכה.

כאן חי רבי אשר את חייו במנוחה ובשלווה וכתב את חיבוריו הגדולים, כגון ספר "האשרי" (הרא"ש) ועוד, שיצא שמם לתהילה בקרב הרבנים ולומדי התורה.

לאושרה של שרה לא היה קץ. אחרי נדודים ותלאות לאין מספר, הגיעה סוף סוף אל המנוחה ואל הנחלה. היא שאבה מלוא כף נחת מגודלו והדרו של בעלה. אולם בעומק לבה צרב וליהט פצע בלתי מגלד. מידי פעם בפעם היתה מופיעה לנגד עיניה דמותו המעונה של אביה הזקן, הנמק מאחורי הסורג בכלא אגזסהיים, בודד ועזוב.

למען שמו באהבה

סיפור בהמשכים | פרק ט"ז

באחד מימי הקיץ הנאים, נעצר הלך עייף ויגע ליד ביתו המפואר של רבי אשר. פניו של הנווד היו מכוסים אבק. ניכר היה בו שעבר עליו מסע קשה וממושך. הוא נכנס לחצר ושאל את אחד המשמשים:

"האם כאן גר הרב?"

"כן" - השיב המשמש.

"הואל נא, איפוא, להודיע לו לרב, כי הגיע יהודי נודד מאשכנז והוא מביא לו דרישת שלום חיה מן היקרים והקרובים לו ביותר".

"הרי לפניך דלת חדרו של הרב, - הצביע המשמש כלפי אחת הדלתות - ביתו של הרב פתוח תמיד לכל ואפשר להיכנס אליו גם מבלי הודעה מוקדמת".

רבי אשר ישב אותה שעה בכורסה נוחה, סביבו ישבה בצורת חצי מעגל חבורה של אברכים אשר שמעה מפיו שיעור בהלכה. משראה רבי אשר את ההלך היהודי, הכיר בו מיד כי הוא אחד מבני אשכנז. הוא נזדקף מהר ממקומו, כשפניו קורנים משמחה, והושיט לו את ידו.

"הריני בא מארץ אשכנז. - אמר הזר - תלמיד ותיק הנני של חותנו רבנו מאיר. הוא הוא אשר שלחני הנה אליו כדי להביא לו את דרישת שלומו".

המשך בשבוע הבא בע"ה.

מלאכת הגוזז - ג

מלוטט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

ל"ט מלאכות שבת

○ הגוזז שפתי שערות חֵיב מן התורה. אם גִּזַּז רק שְׁעָרָה אַחַת, זֶה פְּטוּר אֲבָל אֲסוּר מן התורה.

○ אם לקט שְׁעָרוֹת לְבָנוֹת מִתּוֹךְ שְׁחוּרוֹת, או שְׁעָרוֹת שְׁחוּרוֹת מִתּוֹךְ לְבָנוֹת אֲפִילוּ שְׁעָרָה אַחַת וְאֲפִילוּ אִם תִּלַּשׁ בְּיָד, חֵיב.

סיוק עֲרֵוֹת

○ אֲסוּר לְסַרֵּק אֶת שְׁעַר רֵאשׁוֹ אוֹ זָקְנוֹ בְּמַסְרָק,

מִפְּנֵי שְׂאֵי אֶפְשָׁר שֶׁלֹּא יִתְלַשׁ שְׁעָרוֹ עַל יְדֵי הַסְּרוּק.

לקבל את העלון במייל מידי שבוע או לכל ענין אחר - שלחו הודעה ל: N0527156621@gmail.com

שם _____ משפחה _____ ת"ת _____ כיתה _____
 את התשובות אפשר להגיש עד יום ד'. • הפותרים נכונה יכנסו להגרלה.
 ניתן לשלוח תשובות לפקס: 077-317-9305 לעונים תשובות בפקס להשאיר מס' טלפון שנוכל לחזור.
פרסים מיוחדים למשתתפים בחברה לאמירת תהילים על עם ישראל

הגוֹזֵז, כְּמָה שְׁעָרוֹת חֵיב? (ל"ט מְלָאכֹת שְׁבִיט)

הָאֵם מֵתָר לְסָרֵק אֶת הַשְּׁעָרוֹת עִם מְסָרֵק? (ל"ט מְלָאכֹת שְׁבִיט)

מֶה זֹכִימִים עַל יְדֵי רְקוּדִין שֶׁל חֲתָנָה? (לְקוּטֵי עֲצוֹת)

ת
ת
ת
ת
ת

כבר בערב הקודם, לאחר תפילת מעריב, החל לעסוק בענין חצות. ניגש היה לאנ"ש שהשתהו בקלויז ועורר אותם: **לא עת דיבורים עתה! נא להזדרז! צריכים אתם להתכונן לאורח הצדיק שעומד להופיע!**

וכששאל השואל התמה מי הוא אותו צדיק, השיב בנחת: מי הוא?! **רבי "חצות"!** בעוד כמה שעות יופיע וימצא אתכם ישנים, חלילה...

חסיד זה גם מצא פנאי להתרים לצדקה. מכתת היה רגליו על פתחי בתים כדי לקבץ "נדבות". בקלילות נקש על הדלת, ובעיניים מושפלות הושיט ידו. ולפי שרחוק היה כמטחווי קשת מכל חנופה וחוץ של שקר, ומכל מיני התרפסות לפני בשר ודם, הגיב בשווה על כל הנתניות שנתנו לו, אם רב ואם מעט, ואם מאומה. אל הכל התייחס בשווה והאיר פנים לכל.

כיון שהחליט לעלות לארץ הקודש, הגיש בקשות ולא התיאש גם כאשר אלו נדחו שוב ושוב.

אבל לאחר סרובים חוזרים ונשנים החליט לפעול בדרך אחרת: צעד נועז ואפילו מסוכן, בגדר מסירות נפש. ר' משה כתב מכתב אישי אל... סטאלין בכבודו ובעצמו. באיגרתו נימק בפרטות מדהימה את רצונו לרשיון הגירה:

היות ואביו ציוה עליו לפני מותו להתפרנס אך ורק מקיבוץ נדבות, והיות וברוסיה הנאורה החוק אוסר "קבצנות", הרי עומד הוא בפני דילמה קשה: מצד אחד מצווה הוא וחייב לקיים את צוואת אביו הנפטר, אבל מצד שני לא ימלאו לבו לעבור חלילה על חוק מחוקי המדינה... אי לכך מבקש הוא מן "המנהיג הדגול ושליט הצדק" היתר יציאה כדי לפתור את שתי הבעיות יחדיו...

המכתב הגיע לתעודתו ונקרא על ידי הממונים על רשיונות ההגירה. אלו קראו את בקשתו, ושמחו להפטר מן האזרח "החשוב".

כעבור זמן קצר קיבל ר' משה את הרשיון הנכסף, ועלה לציון ברינה...

כאשר ביקש החסיד ר' משה גלידמן מצינסטחוב לעלות לארץ הקודש ולקבוע בה את משכנו, לא היתה בדרך הטבע שום דרך שיוכל לממש את רצונו.

כבר כמה וכמה פעמים הגיש בקשה להיתר יציאה אבל כל בקשותיו נענו בסרוב – "ניעט", וחסל.

בימים ההם שלט הקומוניזם בעוצם תקפו. יורשו של לנין, יוסף סטאלין, החזיק את רסן השלטון באגרוף פלדה. ידוע היה כרודן ואכזר שאינו חת להוציא להורג מתנגדים לשלטון ואפילו אלו שרק נחשדו כאויבים.

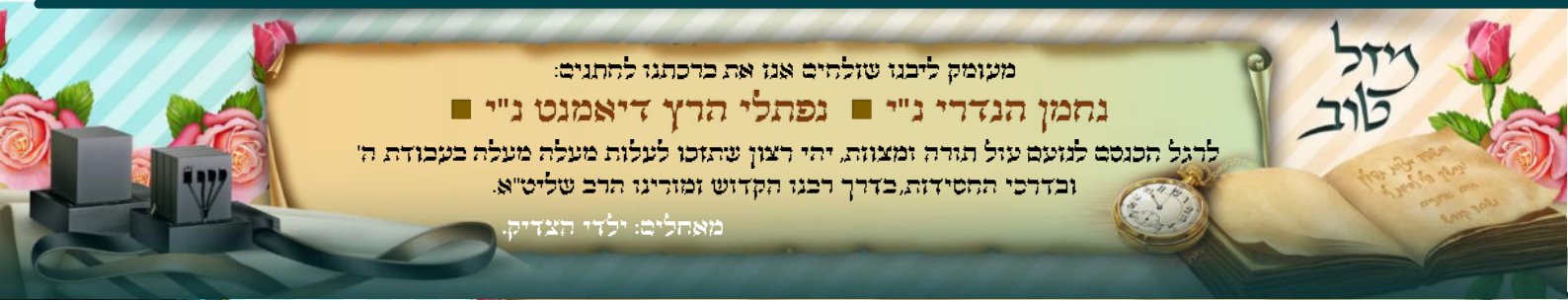
סטאלין השליט גדל בילדותו במשפחה דלה ועניה. אמו עבדה קשה בנקיון בתי זרים על מנת להביא לחם הביתה. אביו, אלכוהליסט, שרוי היה בדרך כלל במצב של שכרות, והיכה את בנו עד כדי סכנת חיוו.

מתוך שפלות ילדותו צמח פרי הביאושים ועוצב אופיו האכזרי. המפלגה הקומוניסטית בראשותו, התנכלה לכל קודשי ישראל. מסך הברזל שירד על ברית המועצות לא איפשר ליהודים לצאת מן הארץ הרוויה בדם ישראל ולעלות לארץ ישראל. עשר שנים ויותר התארכה בדרך-כלל המתנה לרשיון הגירה.

החסיד הותיק ר' משה צינסטחובר, תלמידו המובהק וממעתיקי השמועה של הרה"ק רבי אברהם בן ר' נחמן מטולטשין – היה מן המשפיעים בחבורת חסידי **ברסלב** באוקראינה, ועשה מלאכתו נאמנה בהמשכת מי הנחל הנובע לדורות הבאים. חסיד היה בכל דרכיו, ועורר לעבודת ה' בדרך מיוחדת משלו. מיוזמתו נטל על עצמו לעורר אנ"ש ל"חצות" למרות שלפעמים ספג גערה על המצווה שנטל על עצמו. במשך כמה שנים החזיק במנהג זה בדיקנות ונאמנות.

ר' משה לא היה כמו השמש שבא לעורר ל"סליחות" בשחר, ובזה מתבטא כל תפקידו.

מעומק ליבנו שולחים אנו את ברכתנו להתגים:

נחמן הגדרי ג"י ■ גפתלי הרץ דיאמנט ג"י ■

לרגל הכנסת עול תורה ומצוות, יהי רצון שתזכו לעלות מעלה מעלה בעבודת ה' ובדרכי החסידות, בדרך רבנו הקדוש זמורינו הרב שליט"א.

מאחלים: ילדי הצדיק.

עזר
טוב

נא לה יעמדו על הכרמך

על אשר נדב ליבם אותם
ליטול חלק במפעל הגדול
"חברת ילדי הצדיק"

ליקוטי טענות

חקירות

אנשי הצדיק

כוכבי אור - אנשי מוהר"ן - ט'

שיהיה קשיות על השם יתברך, וכך נאה ונפה לו יתברך לפי גדלתו ורוממותו. כי בודאי אי אפשר שבנינו ונשינו בשכלנו הנהגתו יתברך, ועלינו בהכרח שיהיה עליו יתברך קשיות לפי דעתנו האנושי הפחותה.

דבר פעם אחת מהדרך הקדושה של הנעור בלילה שגלה אדמו"ר זצ"ל ואמר אז בזה הלשון: עוד יהיה זמן שיהיה הדרך הזה דרך כבושה לרבים (כמו עכשו היא דרך כבושה לרבים להניח טלית ותפלין בכל בקר),

רפואה שלמה

הצלחה

שמשון בן אסתר.
זאב בן אסתר.
סופיה סטאט בת מיכל.
רחל בת סופיה סטאט.
רפאל בן לאה אורה.
רונית בת שרה נרקיס.
עדנה בת גינה.
יוסף שלום בן חיה חוה.
יוסף בן צופיה.
לידור חיים בן שרון ואודליה.
לאה בת נעמי.
שלמה בן חנה אנה ורה.
יונתן בן רבקה גילה.
נפתלי בן אידה.
רחל בת אמה.

מלכה בת טרח מרים גיטל.
שלמה זלמן בן לאה.
חיה בת מלכה.
אושרי אשר בן מרגלית.
דגנית בת צדקה.
אייל, איתמר, אמיר.
אביטור בני דגנית.
אודל בת דקלה.
יחזקאל בן אסתר.
נחמן בן חיה.
תהלה רחל בת גאולה מינה.
אהרן, שמואל איזיק בני חיה.
ברכה בת נטל.
מיכל, מרים, מאיר בני היסיה הויזיה.
אברהם בן ירדנה.
רפאל חיים בן מישלין אמונה.
דבורה בת רבקה.
אברהם נחמן בן אסנת.
עידן בן דרורית.
נפתלי הערץ, רות, אהרן, יהודה שמעון, משה, חיה, נתן, שמואל איזיק בני ציפורה פייגא.
נחמן בן שרה

לעילוי גשמת

שרה בת בדריה.
אסתר בת חיים פרידא.
רוזה בת חנה.

יהי רצון מן קדם אבותינו די בשמיא שתזכו בזכות הכל פיהם של התינקות של בית רבן שאין בהם חטא לכל הישועות ברתניה

- חברת תקוני הכללי בשבת 17:00 - 18:00
- חברת אבות וזנים בשבת 18:00 - 19:00
- החברות הקבועות בימות החול 17:20 - 18:40
- חברת תקוני הכללי והלכה 19:20 - 20:00

כלם מזמנים לבוא כאפן אישי.
מנפשה לראותכם
המשגיח

- עלידי תפלה בכם זוכה לזוגו.
 - עלידי רקודין של חתנה ממתיקין הדינים.
 - מה שהפלה שולחת להחתן טלית, יש על זה טעם גדול על פי תורת אמת. וכן מה שצוועקין שבת ואומרים מלי דבדיחותא (שקורין גראמיון), הכל שפך להחתנה על פי האמת לעון בסימן מ"ט "לקוטי מוהר"ן" חלק א' בסוף.
- ועין עוד במקום אחר מענין כל הדברים שעושין על החתנה, מה שמכסין הפלה, ומה שצוועקין על החתן האפיון, ומה שהחתן דורש ופוסקין לו הדרשה ונותנין לו מתנות לדרשה, וכן מה שהפדחנים מהפכין עצמן וכו', הכל מאת ה'. ומבארים שם על זה טעמים נפלאים ואין כאן מקום לבארה.

ואודות הפחדים שיש בזה, אמר שכל זה נאמר מה דאיתא בהר קדוש פרשת שלח בענין הליכת כלב לחקרו להשתטח על קברי האבות, ולא נתראה מהענינים ואיתא שם על זה, "מאן דאיהו בדוחקא לא אסתפל מידי, כך כלב בגין דהוה בדוחקא לא אסתפל מידי, ואתא לצלאה על קברי אבתו" וכו' וכן כל אדם מי שיוצע ומחשב עצמו היטב, שפיהר עין ופרחו ימיו ויצטרף לתן דין וחשבון מכל מעשיו ולא יתרו לו על שום דבר וכו', מי שמחשב את עצמו על כל זה בודאי לא יביט על שום מניעה מהפחדים וכו' ומכל שכן שבאמת אין בזה שום פחד כלל כמו שאמר אדמו"ר זצ"ל בפרוש בעת שדברו לפנינו מזה, ונאמר שאם היה לו בן יחיד היה משלחו יחידי בלילה לשה ולא היה חושש לשום דבר ואמר זאת על כל אדם שאין לפחד כלל משום דבר (כי שלוחי מצוה אינן נזקין פסחים ח. בפרט מצוה בזאת):

בשנת תשס"ו, חלה חמיו של הרב מרדכי נויגרשל שליט"א ואושפז בבית-החולים תל-השומר. הרב נויגרשל החליט להישאר לצדו במשך כל הלילה.

כיבוד אב ואם
עובדות והלכות על המעווה החשובה

מספר דקות לאחר מכן, הגיע שוטר למקום התאונה ושאל את הרב נויגרשל, "מה קרה?" הרב נויגרשל התעלם לחלוטין מן העצה שקיבל זה-עתה והשיב לשוטר בכנות: "אדוני השוטר, אני רוצה שתדע כי אני נוהג כמעט 20 שנה, ומעולם לא נרדמתי תוך כדי נהיגה! אבל חמי חולה מאוד, וכל הלילה ישבתי ליד מיטתו בבית-החולים ולא עצמתי עין. הרגשתי שזה הדבר הנכון לעשותו, ולכן לא עזבתי אותו עד הבוקר, ואז יצאתי בדרכי לירושלים, בחזרה הביתה. כנראה שנרדמתי."

אחת האחויות הדתיות בבית-החולים זיהתה אותו וניגשה אליו, "כבוד הרב, מחר עליך למסור שיעורים, וממילא אין באפשרותך לעזור לחמך. מדוע שלא תחזור הביתה? אנחנו נטפל בו. מישהו יישאר אתו כל הלילה."

"לא, תודה", השיב לה. "זהו חמי, ואני חייב להיות כאן. אין כמו קרוב משפחה כאשר אדם נמצא לבדו בבית-חולים." בבוקר, הגיע לבית-החולים קרוב משפחה אחר והחליף אותו. הרב נויגרשל הלך להתפלל במניין קרוב ואחר-כך יצא במכוניתו בדרך לירושלים. הייתה זו שעת עומס בכבישים, והתנועה הזדחלה במעלה הכביש המוביל לירושלים עיר הקודש. כאשר יושבים בתוך פקק תנועה, בקושי מתקדמים, והנהג עייף, העיניים נעצמות.

השוטר החילוני אמר לו, "המצווה הצילה את חיידך. אני לא רושם לך דו"ח".

לאחר-מכן, סיפר הרב נויגרשל, "אתה יודע מדוע אמרתי את האמת? לא רק בשל הציווי שהתורה מצווה אותנו 'מדבר שקר תרחק'. את האמת בגלל הכרת הטוב. תאר לעצמך, מישהו עושה לך טובה ומציל את חיידך, ואז מבקש ממך לעשות לו טובה. כמובן שתהיה מוכן לעשות הכל למענו! ריבוננו-של-עולם הציל את חיי. וכעת, שתי דקות לאחר-מכן, הוא מבקש ממני, 'צייט לחוקיי! דבר רק אמת'. כמובן שהייתי חייב לומר את האמת."

הרב נויגרשל, שלא עצם עין במשך כל הלילה, נאבק עם העייפות שאימה להכריעו. לפתע, הבחין כי המכונית סוטה מן המסלול ויורדת אל השוליים... ומשם הידרדרה במדרון התלול, מתהפכת שוב ושוב, עד שלבסוף נבלמה נפילתה כאשר נתקלה בעץ. ברוך השם, הוא היה חגור בחגורת בטיחות, ולכן לא נפצע, אך כעת היה לכוד בתוך המכונית ההפוכה על צידה. אנשים שהבינו ברכב המידרדר לתהום מיהרו להגיע אליו, ולאחר מאמצים רבים הצליחו לפתוח את הדלת ולחלצו מתוך המכונית המעוכה.

הרב נויגרשל היה המום. הוא נחבל בגופו וסבל ממכות יבשות ושריטות, אך בסיכומו של דבר, יצא בריא ושלם. מחלציו ניסו להרגיעו, ובמקביל הזעיקו ומשטרה ואמבולנס למקום. בעודם ממתנים לכוחות החירום שיגיעו, נידב לו אחד הנוכחים עצה ידידותית, מבלי שהתבקש לכך: "לא משנה מה תעשה, אל תספר לשוטרים שנרדמת על ההגה. תקבל קנס, ישללו לך את הרישיון ולא תקבל פרוטה מהביטוח על הרכב."

לחשיקיע הבהר

חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק'

<p>אשראי טלפוני</p> <p>חיינו עכשיו: 02.532.532.4 שלוחח 2</p>	<p>לידי המשגיח</p> <p>הרב נפחלי בייק הי"ו 052.715.6621</p>	<p>בנדרים פלוס</p> <p>כתבו בחיפוש: ילדי הצדיק</p>	<p>בהוראת קבע</p> <p>קוד מוסד: 27397 על שם "ילדי הצדיק"</p>	<p>בהעברה בנקאית</p> <p>בנק מרכנתיל 17 סניף 621 חשבון 099930 על שם "ילדי הצדיק"</p>
---	---	--	--	--

חרינו הרב שליט"א בברכה היסטורית:

וכמה שאנשים יתרימו יותר

חובו השבעי הולך

י"א אב תש"א